

המוצא תפילין פרק עשרי עירובין

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

מסורת הש"ס

ט א ב ג ד יי' פcrit
מכל' צמה כל' ח
מג להן סה טוטען חיה
סח' של מפען כ
ה ה ז עט' פcrit
ט טוטען סס מפען חיה
[מי' פcrit סס קליד
ווקיען סס פט' יג
פראט']
טט ה' פcrit מהל'
פכו' סמיוקדמן
טב' ל' טב'

8.11

רב ניסים גאון
שושם דהויא דרת
ויה שטמשה לאיר בכל
נין טפלטלי כה ית
בהת בתה פאנטום.
ווארה ווועס אונזטער בפרק
ווערטה נמי בעמרא
יעזרען פסן, כל אמר ר' זונען
כל איזיד
וילא בלאי.
כל שטמשה לאיר בכל
גען גאנזן שטשרה
בקבאי אונזטער אונזטער.

ושם דהוי דירה שתשמשה לאויר
ובכל דירה שתשמשה לאויר אין מטלטלין
ביה יתר מבית סאותים: "ישרשו נבודהן
טפורי". לדמי סכל: דוקא נספה.

הבאן מלמעלה משלשה לתק' שרש אלון
רבה אמר מותר להשתמש בהן ר' בר
שות אמר אסור להשתמש בהן רבה אמר
מותר להשתמש בהן אבל פוחת מין דראעא
ברעא הא ר' בר שות אמר אסור להשתמש
בhours רכון רמץ אישור קהתי אסורי רדמו
כמושוניה יטלטלא לעילא אסורי רנחתן
להרא שרו לזרען פלגותה דרבנה ורב
שות ובן אנירא ובן בקרין ויתר הראה דיקלא
דרוה לאכוי ושרה סולק באיפומא אהא לקמיה
רב יוסף ושרה ליה אמר ר' בר אהא בר
חליפא דשרא לך ברבה שרא לך פשיטה
ביהו כמאן רמלי דמי ולישתמש בפחות מגן
גבוחן מן הארץ ג' טפחים לא ישב עליהם
פשיטא אלא לאו ע"ג דהדרי כפי לא
קמ"ל ע"ג בזיר או חדר שוה הארץ: תר"ע
ג' טפחים או שיש חלל תחתיה ג' טפחים
ה' לא ישב עליהן לפ' ישאן עולין באילן
באילן ולא יעלה באילן מבועוד יום וישב
ואחד כל הבהמה אבל יבר שיח ומועה
וירוד ואפללו הן מואה אמה תני חזרא אמר
אסור ליריד לא קשייא כאן מבועוד יום כאם
ידה והא משחישכה ול'ק כאן בשוגג כאן ב
בשוגג והכא בקנסו שניג אמו מיז קמפלט
לא קנסין אמר ר' בר הונא בריה דרב יהושע
אתה שנתרעבו בניתין מותנה אחת נתנו
ר' נתנו במתן ר' מתן ארבע במתן אחת
יהודים אמר יתנו במתנה אחת אמר לו
תגרע אמר לו ר' יהושע הרוי עיר בער
אמרו אלא בשוחא בעצמו אמר לו ר'
אלא בשוחא בעצמו ועוד א"ר יהושע כי
עשית מעשה בדין כל שאל נחת עברית
מעשה בדין לר' ואמר התם קום עשה
דאמר התם שב ואל העשה ערף ה"ג לא ירד
ר' התם קום עשה ערף אלא דקא עבד מא
ה'ג לא ירד ואינו ע"ב לא אפרק ר' יהושע הר

הנחות הב"ח

על מוכahn החוץן;
שנתרנו ממנה:

גליון הש"ס

פ' רישׁוֹת